

Producția teatrală

Uneori, trecutul poate oferi materialul perfect pentru realizarea unei piese de teatru. Pe scenă, istoria prinde viață și devine tangibilă. O producție bună presupune realizarea unei legături între cunoștințele dobândite în perioada de cercetare și propriile voastre experiențe, pentru că numai așa vă veți putea proiecta în perioada respectivă și vă veți putea însuși rolurile din piesă. Acest lucru reprezintă atracția particulară față de munca teatrală, dar este în același timp și foarte dificil de aplicat. Acesta e motivul pentru care ar trebui să lucrați împreună cu un lider: de exemplu, un profesor de teatru sau literatură, un pedagog, un actor sau o persoană cu înclinații spre actorie.

Posibile forme de prezentare:

- Teatru obișnuit
- Pantomimă
- Teatru de măști
- Teatru de păpuși/marionete

Forme de
prezentare

De avut în vedere:

- Care sunt punctele tari ale fiecărui tip de piesă?
- Care sunt punctele voastre tari? De ce abilități dispuneți, astfel încât piesa să fie un succes?
- Cine ar trebui să fie publicul?
- Unde veți repeta și unde veți juca piesa? Puteți să o jucați pe scenă, într-un amfiteatru sau în sala de clasă, în fața colegilor și profesorilor.
- Piesele sunt împărțite în acte și scene. Diferitele scene pot pune în lumină anumite evenimente istorice, lucru care poate fi interesant atât pentru voi, cât și pentru public. Materialul care poate constitui sursa de plecare pentru realizarea unei scene poate să fie un jurnal, o scrisoare, o biografie, un discurs politic, un interviu cu martorii etc. Sunt foarte potrivite acele materiale care oferă o punte de legătură între evenimente și sentimente.

De avut în
vedere

De la sursele istorice la realizarea unei scene:

- Cercetați în amănunt subiectul și strângeți cât mai multe informații referitoare la contextul perioadei.
- Încercați să intrați în „pielea” personajelor și să corelați evenimentele istorice cu propria viață.
- Elaborați scene-cheie și compilați descrierile rolurilor personajelor. Dacă, de pildă, doriți să transpuneți în manieră dramatică un discurs, puneți-vă următoarele întrebări: Cine era vorbitorul? Când și unde a ținut discursul? Ce intenții avea? Cum s-a prezentat? Cum s-a comportat? Gândiți-vă, de asemenea, la public: Cine a „strâns” publicul? De unde au venit ei (persoanele care compuneau audiența)? Unde s-au dus după discurs? Care a fost feedback-ul din punct de vedere al sentimentelor? Încercați să amplificați trăirile publicului. Gândiți-vă dacă propriul vostru public ar putea să învețe ceva din contextul social/biografic al publicului original.
- Când lucrați la scene, aveți în vedere cât de multe fapte istorice cu „greutate” și cât de multe interpretări proprii doriți să inserați în piesă. Un sfat: informați-vă audiența despre background-ul istoric al piesei (de exemplu, în afiș sau înainte, în timpul sau după piesă), descrieți-i originile, menționați în program / afiș sursa care a stat la baza producției (de exemplu, o scrisoare).
- În sfârșit: nu uitați să înregistrați totul (de pildă, cu o cameră video).

Planul